אורי שיפר ז"ל

בן זהבה ונחום שיפר ז"ל

נולד :24 / 07/1944 - ד' אב ה'תש"ד

נפטר 04/03/2017 - ו' אדר ה'תשע"ז

בֵּן לוּ הָיָה לִי ! יֶלֶד קָטָן / שְׁחוּר תִּלְתַּלִּים וְנָבוֹן . /
... אוּרִי אֶקְרָא לוֹ, אוּרִי שֶׁלִּי / רַךְ וְצָלוּל הוּא הַשֵּׁם הַקָּצָר . /
רְסִיס נְהָרָה . / לְיַלְדֵי הַשְּׁחַרְחַר /
"אוּרִי! - / אֶקְרָא ! (מתוך השיר"עקרה" / רחל)

אורי נולד בחודש יולי הלוהט של עמק הירדן , שהיה חודש רב משמעות גם אח"כ . להוריו זהבה ונחום – אח לאחיו הבכור עמוס - כולם כבר ז"ל למרבה הצער.
איני יודעת לספר דבר על שנות ילדותו בגן-הילדים ובביה"ס ואיזה תלמיד היה אבל כמו כל ילדי הקיבוץ שפונו מאשדות המופצצת בימי מלחמת השחרור גם אורי פונה וחזר והמשיך בחיים שנועדו לו. ביולי הוא סיים את לימודיו בביה"ס התיכון המקצועי, ביולי התקבל כחבר בקיבוץ במסיבה גדולה וחגיגית של "חג מחזור" עם כל בני כתתו. וביולי גם גויס למחרת המסיבה לצה"ל כמכונאי לחיל השריון.

אפשר לכתוב ספר גדול על כל מעשיו ועיסוקיו. לאחר שחזר מהצבא הוא עבד במספוא ומְדָוֵחַ על כך בעלון' כאשר מצליחים לצמצם ולהתייעל, עם מס' עובדים קטן יותר ובכל זאת לדאוג לרווחתם של הפרות ברפת.

ב-1966 כשהוא בן 22 האסיפה מאשרת לו שנת חופש או למעשה שנה של עבודת – חוץ על אחת הספינות של "הקיבוץ המאוחד". אלו הימים שכך ראו צעירי הקיבוץ ברי-המזל את העולם, לפני שהודו ודרום אמריקה נכנסו לאופנת הטיולים של בוגרי הצבא והרווקים. אז אחרי שְׁגִילָה 3 יַבָּשות, 2 אוקְיָאנוּסִים ו-4 יָמִים חזר "זְאֵב-הָיָם" שזוף, שמח וטוב-לב לאשדות והחליט להינשא לאֶתִּיקָה בֵּן-פּוֹרָת הצעירה ממנו בכמה מחזורים, שחיכתה לו כאן על החוף באשדות. אתיקה שכבר זמן-מה שמה את עיניה עליו לא נואשה. באפריל 1973 הם נישאים ברוב עם (כל הקיבוץ) ובשמחה ענקית. העלון מדווח על השמחה שהגיעה אחרי "בצורת" ארוכה של חתונות. סוף-סוף חתונה של 2 בני משק שבונים את ביתם בקיבוץ.

מלחמת יום –כיפור האיומה נגמרת ואורי חוזר מהמילואים בריא ושלם.

בחורף 1976 נכנס אורי לעבוד בלוג למחלקת ההדפסה שצמחה וגדלה ואורי ניב שהיה הראשון בהדפסה ומראשוני העובדים במפעל היה זקוק לעזרה. לאחר זמן מה מדווח משה אריאלי מנהל המפעל בעלון ש-2 אורי (ניב ושיפר) נוסעים למסע לימודים בחו"ל כדי ללמוד באיטליה, שווייץ וגרמניה, על שיטות הדפסה חדשות ולהמליץ על סוג המכונות שצריך לקנות עבור "לוג" .

בתוך כל זה הוא מנחה בכישרון ובהומור עשרות ואולי מאות ערבי תרבות כמו : "זה הסוד שלי", ערב "שירי דוד זהבי ", "חפש את המטמון", סדר ט"ו בשבט והמון פעמים הוא "אב הסדר" בחג הפסח. הוא מארגן את "שבוע הסרט הטוב" , ומשתתף בקבוצת התיאטרון של עמק הירדן בניהולו של מֶנִי קָם . יחד עם עמוס גל שמצטרף לקבוצה הם קוצרים הרבה מחמאות בהצגה "מָקְס ומוֹרִיץ". ולקראת תערוכה עולמית של מיכון חקלאי הוא מצלם סרט שמוקרן בתערוכה המתאר את תהליך

משלוח העופות בלולי אשדות איחוד לאחר שהמסגרייה שלנו בנתה מין שולחן מיוחד המקל מאוד על העובדים במשלוח .
כשהמזכירות וועדת המינויים דורשות שאורי יקבל עליו את תפקיד מרכז-העבודה, מסביר משה אריאלי, מנהל המפעל, שזה בלתי אפשרי להוציא את אורי ממחלקת ההדפסה והמזכירות מבינה את חשיבות העניין "ומתקפלת ".

באסיפות שבהם מחליטים על בנית השיכונים שאליהם יעברו בני דורו של אורי, הוא מביע באומץ את דעותיו ולא מוותר על הצעתו שנציג המתיישבים יהיה בין המפקחים על הבניה, כדי לתפוס בעיה בעת הִיוָצְרוּתָה ולתקן לפני שיהיה מאוחר מדי .

לא ניתן לשכוח את הסיפור הגדול והמפחיד בו לִיבּוּ של אורי כמעט חדל לפעול בעת שהיה עם אתיקה בטיול גדול בְּנֶפַאל והגיע בעזרת פיל-אמבולנס לבית-החולים. כולנו באשדות היינו מודאגים נורא וסוף-סוף הם חזרו. אורי רואיין בהמון כלי תקשורת, כי זה היה ממש נס שנותר בחיים. ולשמחתו זכה גם להשיא כמה מילדיו ולראות נכדים וליהנות גם מקריאת המון ספרים, איש מלא כרימון שחַלָּק מכישרונותיו לקיבוצו וכמובן למשפחתו. ילדיו כבר פֵּרְטוּ וסיפרו זאת בספר שהפיקו, וּבו כתבו וְאִיְּירוּ מה כל אחד מהם קיבל מאבא-אורי.

חבל, כל-כך חבל שאנשים כמוך נעלמים מנוף הקיבוץ.

לכם, דני אחיו הצעיר של אורי ,אתיקה והילדים, דויד, נמרוד ומיקה התאומים רננה ופועה, וילדיכם וגם אנחנו חברי הקיבוץ נזכור ונתגעגע אל אורי הכול-כך מיוחד עם חוש ההומור ושלל כישרונותיו. עכשיו שם במרומים אולי ביחד עם עמוס אחיו וההורים שאחראים לגנים המשובחים הללו של משחק והומור, הם מארגנים מסיבות לכל החבר׳ה בגן-העדן.

יהי זכרו ברוך ו**ת**הא. **נ**שמתו. **צ**רורה. **ב**צרור. **ה**חיים .

בשמי ובשם חברי קבוץ אשדות יעקב אחוד :
עמליה דיין בת-ארי